



# זכרון תורת משה

## אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב  
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א  
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת צו - פרה  
כ"א ד"ב תשפ"ד

שנה כד גליון אקנא

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	7:37	6:36	8:12
ירושלים	7:34	6:21	8:15
בארא פארק	8:19	7:00	8:31

### כוח התורה והתפילה

מז"ק מרן אדמו"ר  
הקוה"ט זיע"א

**דברים העומדים ברזומו של עולם  
ובני אדם מזולזלי בהם (1):  
ופירש"י זהו תפלה שעולה  
למעלה.**

יו"ל מה הכוונה שמוזולזלים בתפלה, הרי אנו רואים שעמך ישראל אפי' בהיותם טרודים רגלם מזולזלות אותם להתפלל בבית ה' במנין עשרה, וכל אחד ישתדל בכל כוחו לכל יחסר לו אף תפלה אחת.

**אלא** הכוונה שמוזולזלים של התפלה, ברום מעלת התפלה, היינו שאין שימים על ליבם כמה יכולה התפילה להועיל ברזומו של עולם.

וע"ד משל, אדם שבידו אבן טובה ששוה מליון דולר והוא מעדיף את שוויו דק במאה דולר הרי הוא עושה מעצמו חוכא וטלולא, שהוא אינו מבין את חשיבות הענין. ואי' בכד הקמח (אות ת') וזה לה"ק, שהתפלה יש לה כח לשנות הטבע וכן להנצל מהסכנה וכו' וכן כח התפלה לבטל הנגזר ע"כ. ולא יחשוב האדם דזה מדובר רק על צדיקים ועובדי ה' ברום הדרגה, אלא כל יהודי ולו הפשוט ביותר יכול להשתמש בכח זה.

**אמר רב הלבו אמר רב הונא לעולם יהא אדם זהיר בתפלת המנחה שהרי אליהו לא נענה אלא בתפלת המנחה שנהא (מלכים א יח, לו) ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו ואמר וגו' (1):**

והנה יש להבין דמנא לן דימון המנחה קא גרים ליה, ואולי אם היה בזמן שהרית וערבית גם כן היה אליהו נענה, ואולי נענה אליהו מסיבה אחרת, ומעשה שהיה כך היה שנודמן והיתה אז זמן מנחה. אלא יש לבאר עפ"י דברי הרה"ק בעל נועם אלימלך זיע"א בליקוטי שושנה עה"פ (תהלים סו, ו) הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל, וז"ל שכל דבר ודבר בתחילתו לפעול איזה נס הוא קשה מאד, אבל כיון שכבר נעשה פעם אחת כבר יכולים הצדיקים שיהיו אח"כ לעשות המשך בעמי ב'.

### שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

**"על מוקדה כל הלילה" הלילה מרמז על הגלות ברוחניות "עד הבוקר" מרמז התורה**

בחזרה, וא"ל המן יישנו עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים" שכלל ישראל הם רח"ל מפוזרים ויש שם פירודים ומחלוקות רח"ל, ואל לו לפחד מלפגוע בהם, משום שכביכול גם הקב"ה אינו מסתכל ואינו משים לב עליהם רח"ל, [ובדרך אגב רואים מכאן שעל אף שאחשושזו היה ג"כ הרשע מרושע הגדול לא פחות מהמן, אבל שכל היה לו קצת יותר מהמן, וידע וחשש שלכל דבר יש חשבון ובורא ומנהיג ועוד יקבל נקמתו ע"כ, ולכן באמת אחר כל הדברים כשראה והבין אחשושזו כל הענין מיד הלך בחזרה וחזר בו בדרכו והלך למען כלל ישראל, ואחשושזו הפכפך היה כשראה שכדאי לו לנטות על ימין, ואוי לו לנפשו אם יטה לשמאל או מיד התחיל בתמימות להתהפך לימין, אבל המן הרשע לעומתו שהמשיך בדרכו נגד כלל ישראל הוא באמת קיבל נקמתו הגדולה ואותו ואת בניו תלו על העץ ואחריתו עדי אובד, ואז הראה הקב"ה שלכל דבר יש חשבון ונקמה קרובה לבוא לכל הרשעים].

ואיתא מאא"ז הרה"ק מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א דלכן אמרה אסתר למדכי "לך כנוס את כל היהודים", שהדבר הראשון צריך שיתכנסו כולם ואז יהיה אחדות וזה יהיה תיקון לפירודים, ועי"ז זה יהיה ההכנה לתורה ולתשובה, שכך היה באמת אח"כ דהדר קבלוה מאהבה והיה קבה"ת מאהבה ותשובה שלימה מאהבה, ועי"ז באה ישועתם.

וזה כלל גדול נקוט בידך שהאמצעי לקנין התורה שיהא בכוח לעלות למעלה ולהשפעתה בחווק צריך שזה יהיה באחדות, וכמו דאי' במתני' (אבות) דרך ארץ קדמה לתורה וכמו שאי' בגמ' אר"ש בן חלפתא לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום שנא' ה' עוז לעמו וגו',

והיינו דיש בכח האחדות והשלום שיהא כלי קיבול המוקן לקבל הברכה התורה והתשובה וכן לקבל ולהשפיע כל הברכות והישועות בגו"ר, לכן אי' מהארי"ז לומר בפה קודם התפילה הריני מקבל עלי מ"ע של ואהבת לרעך כמוך, דע"י האחדות שתקדים לתפילה יהיה עליה והשפעה לתפילתו שיוכל לפעול כט"ס, ונעשה עי"ז עלי' לתורה ולתפילה ולכל הברכות והישועות.

ובזה נבוא לביאור כל הפסוק "צו את אהרן" שציוה הקב"ה למשה שיאמר לאהרן "ואת בניו לאמר" שאהרן יאמר ויעורר את כל בני ישראל דבניו מרמז על כל כלל ישראל, משום דאי' דכל המלמד את בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו, שיעוררם להיות בצ"וותא ובאחדות גמור המשך בעמי ב'.

צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה הוא העולה על מוקדה וגו' (ו, ב) מוקדה כתוב במו זעירא, וכבר עמדו בזה לפרשו, ואפשר דהמו' זעירא בא לדייק ולמעט הענין הבא, הנהה דרשו בתורת כהנים (פרשתא א, ח וזבחים פ"ג ופ"ד) עה"פ זאת תורת העולה הוא העולה על מוקדה

דלמדים ממנה שאפי' קרבנות פסולים, אם עלו כבר על המזבח לא ירדו שבה לרבות תורת העולה כל העולין ע"ג המזבח שלא ירדו, אבל זהו דווקא אלו שהם פסולים בקודש שנפסלו בביהמ"ק, אבל קרבנות שנפסלו למזבח כבר קודם שהביאם לעזרה, אלו אפי' אם עלו ירדו והם פסולים, וא"כ י"ל דהמו' זעירא בא לרמז ולמעט שאפי' שאמרנו לך שהקרבנות הפסולים אם עלו לא ירדו וישארו על מוקדה על המזבח, זהו דווקא פסולין בקודש, אבל יש קרבנות שאפי' אם עלו ירדו שאין פסולין בקודש, וזהו הרמז במו' זעירא, שזה ג"כ מורה על מיעוט.

צו את אהרן וגו'.

בתורה יש פשעא"ס, ויל"פ כל הפסוק בדרך רמז דתיבת צ"ו הוא מל' חיבור וצ"וותא, וכל' הגמ' (פסחים נד.) צבתא בעבתא מתעבדא, והנה אהרן הכהן הרי למד תורה והחזיר בתשובה את כלל ישראל ולימדם דרך העבודה ביחד עם משה רבינו, וכמו שאי' שמשרע"ה למד מפני הגבורה, נכנס אהרן שנה לו משה פרקו וכו' (עירובין נד.) ואח"כ לימדו את התורה לבניו [כמו שאי' במכילתא (פיסחא פ"ג) שחולקין כבוד זה לזה ואומרים זל"ז למדני, והדיבור יוצא מבין שניהם כאי' שניהם מדברים], ומאחר שאהרן החזיר בתשובה ולמד תורה עם כלל ישראל ולכן הקדים הקב"ה לומר למשה, שיאמר לאהרן אחיו רוצה להגיע לכוח התורה השלימה האמיתית וכח התשובה האמיתית שיוכל להשפיע כח זה על כלל ישראל בהדריכם דרך עבודתם, אז צריך להיות הדבר הראשון ההקדמה של כח הצו שזה האחדות, שימסור אהרן לבני ישראל על כח האחדות ואז יוכל בכח להשפיע עליהם בתורה ועבודה, וכמו שמצינו בקבה"ת דכתי' ויחן שם ישראל נגד ההר (שמות יט, ב) ודרשו כאיש אחד בלב אחד, שההכנה לתורה היתה צריכה להיות באחדות גמור, וכן מצינו בפורים שהיה זמן של קבה"ת, דהדר קיבלוה מאהבה, ואז כתי' (אסתר ג, ח) שאמר המן לאחשושזו "ישנו עם אחד מפוזר ומפורד", ואי' מצדיקים שאחשושזו כשישמע לעצתו של המן לגזור כלי' על בני ח"ו, או טען אחשושזו להמן שהוא ירא וחרד להתחיל עם כלל ישראל, מאחר שכל שהחלו ליפגע בהם קיבלו את נקמתם הכפולה

בשלימות, ואז כשיהיה להם כח האחדות או "זאת" תורת העולה רצ"ל שזאת היא התורה האמיתית "העולה" שיש לה עלי' למעלה ויש לה השפעה, -

"הוא העולה על מוקדה", שהתורה הזאת שיש לה עלי' זהו "על מוקדה על המזבח כל הלילה" - שהלילה מרמז על החשכות, הגלות והצרות שיש ברוחניות ובגשמיות ורצ"ל שהתורה הזאת שורף ומבער את כל הרע והטומאה ואת כל החשכות לילה של ההסתר והצרות ברו"ג, וזה שורף את כל הלילה, "עד הבוקר", שזה הולך ומבער עד שמתגלה האור הגדול, וכמו שא"י היהודים היתה אורה גוי - אורה זו תורה, שע"י התורה זוכים ומגיעים לאור הכי גדול וערב, וכמ"ש (בפיט לפסח) קרב יום אשר הוא לא יום וכו' תאיר כאור יום חשכת לילה ולא נשמע עוד מכל מיני חשכות ח"ו.

## שיחת קודש

המשך מעמ' א'

"עד הבוקר" שזה מרמז לאור גדול, האור הזה זה גם האור הפרטית וגם האור הכללית, והיינו בהאור הפרטית שע"י לימוד התורה"ק יוצאים מכל הרע והצרות והחשכות הפרטית לכאן"א ברו"ג, ומגיעים לאור ותענוג אמיתי, וגם זוכים ע"י לימוד התורה לאור הכללית שזהו היציאה מהגלות ומצרות ויסורי הכלל וזוכים להאור הגנוז ולתיקון השלם בביאת משיח צדקנו בכ"א, וע"י התורה מגיעים להגאולה הפרטית וגם לגאולה הכללית, כמובא בחז"ל ובמדרישהם שביכות התורה יגאלו מן הגלות הזאת, ואש התורה הזאת אש המזבח תוקד בו, שאש תמידית תוקד לבער את הרע, ואת החשכות לילה, החמץ הרוחני והגשמי, אמנם הכל כנ"ל שהתורה תהא בהקדמה של אחדות, ובזכות זה נגיע לתכלית האור האמיתית, וג"כ

לאור התורה גופא, וכמו דכתי אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד שהתורה"ק מביאה אורך ימים ועושר וכבוד, וכן כתי (משלי ג, ז) דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותי שלום, וכתי (שם ג, יח) עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכי מאושר, שהתורה"ק מביאה לאדם נועם ותענוג אושר ועושר ואור גדול בכללות ובפרטות, והסמיכו לפסוקים הנ"ל בתפילה הפסוק השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם (איכה ה, כה) דהיינו שכלל ישראל אומרים שאם אור התורה זה כ"כ גדול וערב זה מביא כל ההשפעות טובות, א"כ מבקשים מהש"ת "השיבנו ה' אליך" שתשיב אותנו אל האור הגדול הזה להתדבק אל הש"ת ובתורה"ק ובכל הרמ"ח והשם"ה ונוכה לטעום מאור זה, וע"ז יהיה "ונשובה" שכשתתן לנו היכולת להתקרב אליך אז נעשה תשובה שלימה באמת, ויהיה "חדש ימינו כקדם" שאז נוכח להאור הטוב האמיתי ולמתיקות התורה ולאור גדול כימי קדם אכ"ר.

## עובדות קודש מרבינו שליט"א

על הרה"ק מרן רבינו אלעזר מנדל מלעלו

לאחד לא רצה ולכן לא הזכיר שמו, והרמ"מ דייק כי בזה רואין גדולת נשמתו שצדיקים רצו ששמו יקראו עליו.

היחוד שפסגו השכרות אותו ידע רביה"ק

באחד מימי הפורים ששה מרן רביה"ק הראמ"מ כדת היום עד כדי שנחלש והוכרחו להכניסו לחדרו, נבאר ר' בעריש געריש הנ"ל דאג לשלומנו ופתח הדלת לבדוק שלומנו והנה הראמ"מ יושב על כסאו ומעשן מקטורנו ומתעסק בעניניו הק' והתפלא מאד האיך בזמן מועט כ"כ לא ניכר כלל השפעת היין עליו, אמר לו הראמ"מ כי יש יחוד אחד אשר בו אפשר להוריד השכרות, והרה"ק מרן רבינו הרמ"מ ביאר בזה דברי הגמרא (בבא בתרא י.) יין קשה פחד מפיגו כלומר פחד ד' והצדיקים אשר עסקו בייחודים גבוהים ביראת השם מיד נתפכחו מינים.

גם מלבושיו חילק לעניים

שמעתי ממהר"ר משה אדלר ז"ל בימים ההם אשר העניות היתה גדולה והיו מגיעים לבית מרן הראמ"מ לסעוד ומי אשר לא היו מלוכס כהוגן הלבשו ממלבושיו והרבנית ע"ה באה בטרוניא ע"כ אך הוא לא השיגה ע"ה.

ליל הסדר הגבוה ביותר

הרה"ק הדברי חיים מצאנז ז"ע הי' דרכו מפעם בפעם, לאחר ליל הסדר לומר מה שהתרחש בעולמות העליונים ופעם אחת אמר כי היום עשה הרה"ק ר' אלעזר מנדל מירושלים את הליל הסדר הגבוה ביותר.

רבינו בחרון

מרן אדמו"ר הראמ"מ וכן מרן אדמו"ר הרדצ"ש נהגו לשהות זמנים הרבה בעיה"ק חברון ליד מערת המכפלה מקום מנוחת האבות הקדושים ובפרט בימים הנוראים ימי אלול תשרי,

ברכת שלום מהאבות הקדושים

ופעם לפני נסיעתו לירושלים בחזרתו אמר כי אין יכולין עדיין לחזור כי האבות הק' עוד לא נתנו לו את ברכת שלומם לחזור, אחד מהגבאים אמר בדרך בדיחותא כי צריך לומר זה לחמורים אשר כבר הזמינום להסיעם למחוז הפצם בירושלים עיה"ק טובב"א.

רוח קדשו של רביה"ק הראמ"מ אף בשינה

מובא עובדא מכ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק רבי אלעזר מנדל בן כ"ק אדמו"ר רבי משה מלעלו ז"ע, פעם הניח עצמו לנום, ובאמצע הגיע הרה"ק ר' נתנ"ל חיים אדלר מדיזיקוב ז"ע אשר דרכו בקודש הי' בנוריות גדולה, ונכנס מיד לחדר משכבו מבלי לשאול רשות מהגבאים ע"ז והסתכל על שנתו של הרה"ק רבי אלעזר מנדל והלך לדרכו, אח"כ בקום רביה"ק רבי אלעזר מנדל אמר, ידעתי כי הדיזיקובער הי' כאן לראות ולהסתכל אך אני בחנתיו מראשו עד רגליו, והנס בידו שכולו נקי לגמרי כי אלמלא כן הי' יכול להזיק לו הקפידה על התנהגותו בנוריות להיכנס ללא רשות לחדר משכבו ומשום נקיותו לא הקפיד עליו רבי אלעזר מנדל ז"ע.

ובזה רואין אנו את גדול דרגת שינתו של רבינו אלעזר מנדל והלוואי אשר תורתנו ותפילותינו הטובים ביותר יגיעו למעלת שינתו.

מי סומך על מי

עוד מסופר כי משמשו בקודש נקרא שמו ר' בעריש געריש ושימשו במסירות גדולה והי' צנום וחלוש, ודרך הרה"ק הראמ"מ הי' להיסמך עליו בלכתו עד אשר אמו של ר' בעריש געריש ביקשה ממנו להימנע מכך מפני חולשתו, לאחר זמן נפל למשכבו ואמו הגיעה לבקש עליו רחמים, אמר לה הראמ"מ הנה רואה את ומבינה מי נשען ונסמך על מי, ואז הסכימה כבר שישמך עליו ואמנם חזר לבריאותו כי בזה השפיע לו שמירה לבריאות וכו'.

הטאביק של רבינו הראמ"מ שהחיה הנפש

פעם בערב יז"כ לא הספיק ר' בעריש געריש לסעוד ולהכין עצמו ליו"כ ולכן הי' חלוש וקשתה עליו התענית מאד, נתן לו הראמ"מ להריח מהקופסת טאביק שלו ומיד הרגיש שבע כמו אחר שסעד סעודה גדולה. הנה כי גם בטאביק של הצדיקים אין לנו השגה והעיקר אשר בכל צדיקי אמת הקודמים כמו מרן הבעש"ט ותלמידיו הקדו' אין לנו השגה רק עלינו להאמין בהם באמונה שלימה בפשטות ובשלמות כדכתיב ויאמינו בד' ובמשה עבדו, גם כך יאמינו לעולם, הבוטח בד' חסד יסובבנו.

רצון הצדיקים שרבינו יקרא על שם

גם ידוע מוקדה"ק כ"ק מרן אדמו"ר רביה"ק הרמ"מ ז"ע אשר סיפר כי לביל הוואכט נאכט של מרן הראמ"מ הגיעו שלשה צדיקים אל אביו אדמו"ר מרן רבי משה מלעלו ז"ע לבקשו לקרוא שם הרה"ק הנולד בשם ולשנים מזה הסכים הלא הם הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב ז"ע והרה"ק רבי אלעזר מלוי'ענסק ז"ע אך

האבן שבה יתגלה המשיח

תפילת המנחה (ואולי גם מעריב) נהג להתפלל בכותל המערבי והתעכב בתפילתו כמה שעות בגדול כוונותיו ויחודיו. והראה על אבן אחת אשר בו יתחיל התגלות ביאת משיח צדקינו, ואין לנו השגה בדבריו הקדושים.

האבות הקדושים לביל שב"ק נמצאים בכותל

בערש"ק במנחה, בקבלת שבת ובמעריב ליל שבת התפלל בכותל המערבי ואמר כי בזמנים אלו נמצאים שם האבות הק'.

פעם רצה אחד לנסוע למערת המכפלה אמר לו מרן הראמ"מ שיביא אל הכותל המערבי לביל ש"ק כי אז נמצאים האבות הק' שם. זכותו יגן וישפיע עליו הכל לטוב ברו"ג.

## בוח התורה והתפילה מרבינו זע"א - המשך מעמ' א'

כזאת, אפילו כמה פעמים, כיון שנפתח השער, וע"ש מ"ש בזה על הגמ' במס' חולין (ז, י), וע"ע בספה"ק נועם אלימלך ריש פרשת בהר. וכן הוא גם בחכמת התורה, שאחרי שכבר פתחו הראשונים ז"ל לשערי החכמה ע"י יגיעתם, איז כבר בניקל להאחרונים להבין את התורה במהירות. וזהו גם כן הענין אצל מועדי ישראל, אשר בהיות ונפתח הפתח במועד ההוא לרצון, שוב יפתח לנצח בבוא הזמן ההוא בבחי' בימים ההם בזמן הזה ומידוע מספה"ק קדושת לוי.

ובזה יבואר לן דבאמת כוונת ר"ה אינה להוכיח מהפסוקים שמעשה אליהו היתה במנחה והזמן גרם לכך שנענה, רק בא להוכיח דאליהו הנביא זל"ש כאשר התפלל בזמן זה ונענה בה, על ידי זה פתח לן שערי שמים או בימים ההם בזמן המנחה, לפתוח צינור עבור כל המתפללים בזמן זה להיות נענים בה, והמה נזכרים ונעשים בכל יום ויום, וזו"ק.

רבי יוחנן וכו' אמר הכי וכו' והכל למיתה הם עומדים

אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה וכו' (ז). אפשר לפרש דקאי על תומכי תורה, דהנה כתיב (איוב ה, ו) אדם לעמל יולד, אך מי ידע לאן עמלו הולך, לא די בעמלו הגשמי אלא אף גם זאת עמלו הרוחני אינו יודע מי ניזון מעמלו ומי יונק מעמלו, אפשר ח"ו לצד האחר, אבל כשעמלו להחזיק תורה, אז תוכו אכל החלק הטוב, דאלו הלומדים מכוונו הנה חל הכלל לתיקוני שדרתיך ולא לעוונות, וא"כ אם ח"ו יצא לפועל באופן שאינו טוב לא יזקק לזכות המסייע והמשלה, ורק מה שיעלה לטובה יזקק לזכותו ויקצור מעשיו הטובים בשלימות. וזהו אשרי מי שעמלו בתורה - להחזיק תורה, ונפש עמל - להחזיק תורה - עמלה לו ולטובתו.

# א מעשה

החלום המחריד שגילה את הישועה

הבאות: 'אבא שבשמים, אם יש לי זכות של הקמת בית בישראל הלילה, אם זכיתי שעל ידי הקימה יתומה אומללה את ביתה, אני מזכה זכות זו לאחי יצחק בן חיה לאה, שיפתח לו מי שמפתח של חיה בידיו שערי שמים, ויזכה אותו לחבוק ילד במהרה ובקרוב!'

**מאוחר** מאוד בלילה, בשוך הדי החתונה, חזר פנחס לביתו ועלה על יצועו. ואז - - -

**בעיצומו** של הלילה נגלה אליו אביו בחלום. אילולא שסיפור זה נשמע מכלי ראשון, היה קשה להאמין: אביו - שנפטר כמה שנים קודם לכן - נגלה אליו במחזה הלילה. פנחס התרגש מהמפגש הפתאומי עם אביו, שהגיע אליו היישר מעולם האמת. הוא נבהל קמעא מהמחזה המפעים, אולם נרגע כשראה לפניו אביו קורנות, והוא אומר לו בחלומו כדברים הבאים:

**'ראה**, בני, זכית בזכות כבירה הלילה, ובעקבותיה ניתנה לי הרשות לגלות את אחנך בסוד מכבשונו של עולם בסיבת עיכוב ישועת בני - אחיך. הותרתי בעולם את אלמנתי - אמכם שתחיה, אך יצחק אינו מבקר אותה לעתים קרובות מספיק. עובדה זו מקטרגת עליו ואינה מאפשרת לסגולות ולתפילות לבקוע שערי שמים לישועתו, כי זכות כיבוד הורים חסרה לו...  
**לך** ואמור ליצחק, המשיך האב, 'כי אם הוא רוצה לזכות בפרי בטן, עליו להתחיל לבקר את אמו לעתים קרובות יותר. שיעלה אליה, ידרוש בשלומה, ישוחח עמה ויפיג את בדידותה, ואז ישועתו קרובה לבוא!'

**פנחס** התעורר, וזיעה קרה כיסתה את מצחו. הוא רעד כעלה נידף, ואימת המחזה שראה ניכרה בשולי עיניו. עוד באמצע הלילה התקשר לאחיו, העירו מהשינה וסיפר לו את אשר ראה... יצחק שמע, ונבהל עד עמקי נשמתו. כבר שנים שהוא מצפה לישועה, ולא חלם שהדבר קרוב אליו כל כך, במרחק כיבוד אם בלבד. אמנם הוא מבקר את אמא פעם בשבוע, מדי שבת בשבתו, בשל העובדה כי הוא מגיד שיעור מדי יום ועסוק בהרבצת תורה, אך מתברר כי זכות כיבוד אם מעכבת בעדו...

**כבר** למחרת היום התייצב יצחק בבית אמו, והיא הופתעה מביקורו הלא צפוי. הביא עמו מעדנים ומגדנות מעשה ידי רעייתו, אך בעיקר - היה שם, בביתה, בשבילה. הוא שוחח עמה, סידר בעבורה, סייע לה בכל מיני דברים קטנים ונחוצים. ומני אז, לא עברו יומיים בלי ביקור ממושך של יצחק בבית אמו. כל יום ראשון, שלישי וחמישי, מתקתק כמו שעון, הגיע יצחק, ומשהגיע - לא מיהר לשום מקום... ישב בביתה ובילה עמה, בסבלנות אין קץ וכאילו יש לו כל הזמן שבעולם...

**עד** יום ראשון אחד, כשנה וחצי אחרי. בשמחה ובאושר אין קץ המשיך בעמ' ד'

**מעשה** נורא זה התרחש במשפחה אחת, בה גדלו אחד לצד השני שני אחים קרובים וידידים בלב ונפש, יצחק ופנחס. שני האחים נולדו בהפרש קטן זה מזה, והתחתנו בהפרש קטן עוד יותר: רק שלושה חודשים הפרידו בין חתונת יצחק - הגדול שביניהם, לחתונתו של פנחס - הצעיר ממנו.

**שנה** לאחר הנישואין זכה פנחס לחבוק בן זכר. שמחת הברית נערכה ברוב עם ובהדר, וגם אחיו הגדול השתתף בשמחה מכל הלב, אף שטרם זכה להיפקד בפרי בטן. חלפו עוד כמעט שנתיים, ושוב ערך פנחס קידושא רבא לרגל הולדת בתו, בה בשעה שאחיו הגדול, הנשוי מזה יותר משלוש שנים, טרם זכה לשמחה...

**חלפו** עוד כמה שנים, ומדי כשנתיים נערכה שמחה נוספת בביתו של פנחס. ביתו הפך לעליז ושמח, מלא בילדים מחייכים ובקשקושים על הקירות... פנחס ידע מתוך שינה את הדרך לרופא הילדים השכונתי, כמו גם לחנות מוצרי התינוקות הסמוכה. גם רעייתו היתה עסוקה בהכנת בקבוקים, סנדוויצ'ים, עיטוף ספרים לילדים הרכים וכל היתר...

לעומתו, ביתו של יצחק אחיו היה קר וקודר. שקט מעיק ורועם. הבית נצץ והבריק תמיד. אף אחד לא גרר כסא וגם לא קשקש על הקיר. לא ידעו שם מהו מוצץ, ומעולם לא הרתיחו בקבוק... מצוקת אחיו העיקה על לבו של פנחס. 'הן היינו אחים קרובים כל כך, דומים כל כך. גדלנו ביחד, התחתנו באותה תקופה, ותראי מה קורה', היה שח לרעייתו בצער. 'אני לא יכול לראות את אחי ככה, לא יכול, זה קורע לי את הלב. מה עוד נוכל לעשות כדי לזכותו בזרע של קיימא? איזו עוד סגולה נוכל לבצע כדי שגם בביתו של אחי יישמעו ברכות מזל טוב?'

**אפס**, השנים חולפות ואין כל שינוי. ביתו של פנחס מלא בצאן קדשים, ואילו ביתו של אחיו הגדול ריק ומייחל...  
**היה** זה אחד הלילות המשמחים בחייו של פנחס. מזה כשנתיים שהוא עסק בגידול ובטיפול נערה יתומה ובדדה, עזובה וגלמודה. בשעה טובה נמצא עבורה השידוך הנאות, ופנחס התאמץ להשיג את המימון הדרוש לחתונה ולכל צרכיה. למותר להאריך על המאמץ הרב שהקדיש בגיוס הכסף ובארגון החתונה, עד שזכה לרגע המאושר - לראות את הכלה היתומה והבודדה פוסעת מאושרת תחת כלונסאות החופה...

**באותו** רגע, בשיא האושר והסיפוק, פרצו מתוך לבו המילים

## הילולא דצדיקיא

- כ' אדר** - רבי שמעון שלמה מבענידער ב"ד אריה לייב - אור השמש (תרכ"ד - אדר ב') רבי מאיר [מהר"ם] ב"ד יעקב שייך (שצ"ג) י"א שנת' ז' ניסן
- רבי יואל ב"ד שמואל סירקיש הבי"ח (ת"א)
- רבי שלמה ולמן הכהן אשכנזי מוילנא ב"ד צבי הירש - תל' ר"מ מויטעעפסק (תקנ"ט)
- רבי יצחק מנחם לוי מוואלברום ב"ד פנחס מאפטא - התן הרה"ק מרן רביש משה מלעלוב זיע"א (תרל"ד)
- רבי צבי אלימלך מבעדערש ב"ד אלעזר מלאנצהוט - יודעי בינה (תרט"ז)
- רבי אברהם יהושע העשיל ממואלץ - ראדומישלאר ב"ד חנוך העניך דב- התן ר"ב מנרבוט-צאם (תשס"ז)
- הרבי רבי אלימלך ב"ד אלעזר ליפמן מלויז'ענסק ב' נועם אלימלך (תקמ"ז)
- רבי מנחם מענדל מפרסיטיק ב"ד אריה לייבוש מדוקלא (תרפ"ז - אדר ב')
- רבי משה דוד טייטלבוים מלאפאש ב"ד ישראל יעקב יוקל מוואלאווא (תרצ"ה - אדר ב')
- רבי יצחק אלחנן ב"ד ישראל איסר ספקטור מקובנט (תרנ"ז) רבי יצחק אלחנן אב"ד קאוונא (תרנ"ז)
- רבי פנחס שפירא משפיטיווקא ב"ד יהודה מאיר בר"פ מקארין (תקפ"ז)
- רבי אביגדור מדוקלא ב"ד ארי' לייב מטארניגראד - אחי הד"ח מצאם (תרל"ז) רבי יהודה לייב ב"ד נפתלי בורנשטיין אב"ד פלאטיטשאן - שו"ת מהר"ל טל ירושלים (תרמ"ט)
- רבי ארי' לייב אב"ד ברעזין ב"ד ישראל סלאנטער (תרנ"ז)

- כ"ב אדר** - רבי בנימין פוקס מאראדעא וברששוויא באניא ועוד ב"ד משה צבי העירש (תרצ"ז)
- רבי ישראל משה דזשינסקיא ב"ד יוסף צבי - גאב"ד י"ם - (תשס"א - אדר ב') רבי אליהו מאזימדי ב"ד שלמה - שבת מוסר (תפ"ט)
- רבי יוסף בלוק מאלעסק - סטאנוב ב"ד אברהם - גנוי יוסף תל' המגידים ממעורייטש ומזלאטשוב (תק"ט) רבי אהרן מקאלניבלאט ב"ד שמואל - התן ר"פ מקארין (תקצ"א)
- רבי גמליאל ב"ד לוי הכהן רבינוביץ רפפורט ר"י קישניב (תרפ"ט)
- רבי שמעון מוואויכוואט ב"ד פנחס מאוסיילא - התן רש"ח מקוידינוב.
- רבי יהונתן בנימין עסטרייכער אב"ד טשעננער ב"ד משה ארי' (תקצ"ד - אדר ב')
- רבי יצחק יעקב מביאלא ב"ד נתן דוד משידלובצאב - דברי בינה/ישרי לב (תרט"ה - אדר ב')
- רבי חיים מאיר יחיאל מראדיכוב ב"ד אביעזרי זעליג מקאלשין (תרט"ה - אדר ב')
- רבי רפאל ב"ד אריה לייב שפירא מוואלוז'ין - תורת רפאל (תרפ"א - אדר ב')
- רבי מנחם נחום רבינוביץ אב"ד וואניסנאק ב"ד פנחס מקאניטקובה - מחשבת נחום (תשי"ט - אדר ב')
- רבי חיים חייקל ב"ד שמואל מאמדור - תל' הגר"א תל' המגיד ממעורייטש (תקמ"ז)
- רבי יוסף יוסקא משפיטיווקא ב"ד יהודה מאיר בר"פ מקארין (תקס"ז)
- רבי יצחק מאיר ב"ד ישראל מנור ב' חידושי הרי"ם (תרצ"ז)
- רבי יחיאל מיכאל ב"ד אהרן ברנדווין מטורקא - סטרעטין - אור הצדיקים (תרצ"ט)
- רבי יעקב שמעון מקאלושיק ב"ד ישראל אהרן מאופאטשאט (תש"א)
- רבי אהרן ב"ד חנוך העניך דוב מקוידינוב (תשנ"ד)
- רבי אליעזר ליפא מנבארוב ב"ד פנחס אלימלך.
- רבי ברוך פנחס ראבינאוויטש מסקאליא ב"ד אליעזר חיים (תר"ם) וי"א שנת' כ"ד מנ"א
- רבי בצלאל יאיר ב"ד יחיאל דנציגער מאלכסנדר (תקכ"א)
- רבי יצחק מאלעסק ב"ד חנוך העניך (תרט"ז)
- רבי חיים אשר מראדושיץ ב"ד אליעזר דוד (תש"א)
- רבי אברהם מרדכי שלום מפאמארין ב"ד יהודה צבי (השני) מראולא - דברי שלום (תרצ"ז)
- רבי יוסף ארי' לייבוש מטאמטשוב ב"ד יהושע - התן ר"ש מקארטשין (תרע"ז - אדר ב')

# א מעשה

המשך מעמ"ג

התקשר יצחק לאמו ביום ראשון אחרי הצהריים, בדיוק בשעת הביקור הקבועה. 'אמא', אמר בקול לח מדמעות אושר, 'אני מאחר היום כי נולד לי בן ממש לפני שתי דקות' - שנים רבות של המתנה לישועה הסתיימו באותו רגע מאושר. 'תינוק של כיבוד הורים' היה מכנה יצחק את העולל הקטן שנולד לו בזכות כיבוד הורים, חד וחלק!

## את הסיפור הזה סיפר הגה"צ רבי אהרן מרדכי רוטנר זצ"ל.

הסיפור הזה מגלה טפח מהנעשה בעולמות העליונים, כאשר יש הרבה מאוד שפע שאמור להיות מושפע בעולמנו, ומעוכב - למרבה הצער - רק כי הקשר עם ההורים אינו במיטבו, כי כיבוד ההורים שלנו אינו בשיאו.

**כיבוד** הורים הוא מצוה נעלית, וכגודל מעלתה גודל חמקנותה. כולנו עסוקים וטרודים, ועלולה להזדחל במוחנו מחשבה בסגנון 'אין לי זמן לשהות, לדבר, לפטפט או לעשות תיקונים קלים...' תפיסה זו מוטעית ושגויה; אין דבר חשוב יותר מלשהות בחברת ההורים, לסייע להם, לשמח אותם, לשהות במחיצתם ולהוקירם.

**וככל** שנזכה לכבד את הורינו בכל הלב - בורא עולם ישיב לנו כגמולנו הטוב. לא רק שלא נפסיד זמן, אלא נרוויח שנות חיים טובות וארוכות, בעולם הזה ובעולם הבא!

## 'לטהר טמאים ולטמא טהורים באומר קדוש' כוח התורה והתפילה בטהרה הנלמדת מפרשת פרה

פניני קודש  
מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר  
עט"ר שליט"א

מיט זיי', ומוזב שמתוך גאוותו סילק רחמנותו והשריש אכזריות בלב, והכל תוצאה מהגאווה המאוסה. וי"ל ע"ד משל שאדם שהוא בעל גאווה, משוקע גם במידת האכזריות, כי כאשר יבוא לפניו עני לבקש ממנו צדקה, יקפיד עליו ואומר למה אין אתה הולך לעבוד? וברוב 'חכמתו ותבונתו' יש בידו לייעץ לכל בני המדינה, ובגאוותו ובחוסר רחמנותו הוא מייעץ לעני ללכת לעבוד הרבה שעות ביום, והכל מתוך גאוותו שהוא מולו רע, ואינו רוצה לעזור לאחרים. והגאווה מביאה לכל הרעות רח"ל, וכל הרע הוא השתלשלות של גאווה, ומידת הגאווה היא שורש כל המידות רעות וכל העבירות, וממילא מובן היטב שאת זה אין השי"ת מסוגל לסבול, כי השי"ת הוא מולו טוב ולא יסבול את הרע.

ומידה טובה מרובה, שמידת הענוה היא מידה טובה, והיא שורש כל המידות טובות, כמ"ש באיגרת הרמב"ן, שהיא מידה טובה מכל המידות הטובות, והיינו כי העני יודע שחבירו טוב ממנו וגדול ממנו, והושב עצמו קטן מחבירו, והוא הושב מחשבות טובות מתי יגיעו מעשי למעשי חבירו, והוא משתדל לכבד את חבירו ולעזור לו, והוא מתבייש לזלול בחבירו, האין אני יכול לזלול בחבירי הרי הוא אדם חשוב ויקר כ"כ, ומוחשיב את חבירו, ובעל ענוה שופע מולו טוב וכולו רחמנות. ומתוך מידת הענוה שבו הוא מזדרז לעזור לכאור"א, והוא מדבר עם חבירו ומשמחו בדברים ומפייסו בדברים ומקבל אותו בסבר פנים יפות, וענוה היא השורש של כל המידות טובות.

**וביאור** הדבר הוא, כי הנה השי"ת הוא מולו טוב, הן את העולם מולו טובו בחן ובחסד וברחמים, המלך הטוב והמטיב לכל, וברא כל העולמות כדי להיטיב לברואיו שכן דרך הטוב להיטיב, והוא מולו טוב וכולו רחמים באופן שאין לנו השגה ואין אנו יכולים להשיג השגה, וכולו טוב עד אין סוף, ועל כן מי שהולך בדרך ענוה שמולו טוב, אז השי"ת אוהב, אשמן ואת דכא, כי ענוה של אמת מביאה לידי כל המידות טובות. **וכמו"כ** מי שהוא עניו וזכה להשיג השגות בתורה, ואחז"ל (תענית ז, א) למה נמשלו דברי תורה למים, דכתיב (ישעי' נה, א) 'הוי כל צמא לכו למים', מה מים מניחין מקום גבוה והולכין למקום נמוך, אף דברי תורה אין מניחין מקום אלא במי שדעתו שפלה, ועל כן ניתנה התורה"ק על הר סיני, כי כה התורה יכול להתקיים רק באדם שזכה להרגיל את עצמו להתנהג בענוה ובשפלות רוח.

**ומעתה** י"ל שהאדם שיודע את מצבו, ויודע שהוא טמא והוא בא להיטהר, אזי בודאי יסייע בידו מן השמים ויזכה להיטהר, והכל מתחיל בענוה והכל מתהלך בענוה. כמ"ש 'ישמעו עינים וישמחו' וכמו שאומרים בנוסח ויתן לך, (ומקורו בגמ' מגילה לא, א) בכל מקום שאתה מוצא גדולתו של הקב"ה שם אתה מוצא ענותנותו, וי"ל שאם רוצים לזכות לגדולתו בתורה ועבודה וגמ"ה, ולגדלות בתורה ויר"ש וישועות בכל הגשמייות, במקום ענותנותו שם אתה מוצא גדולתו, אם יש ענוה זוכים לגדולה בין ברחמינות ובין בגשמייות, כי זוכים להתעלות בתורה"ק שמתקיימת במקום נמוך, וזוכים לקירבת ה', וממילא זוכים גם לכל הישועות בגשמייות.

**ולאידך** גיטא אדם המתגאה ומתנהג בגסות רוח, עליו נאמר (משלי טז, ה) 'תועבת ה' כל גבה לב' רח"ל, והמתגאה נקרא טמא. ולכאור"א השי"ת מסכים להשפיל את עצמו חוץ מלבעל גאווה. ויש בעל גאווה המתנהג בענוה מעושה ושפלות של שיקר, שאומר תמיד שאינו בעל גאווה אלא ענוותן, ומה שהוא רודף אחר הכבוד, הוא רק 'כבוד התורה', כי כבר למד כמה דפים בגמרא וכדו', והוא חושב את עצמו לעניו ומבלבל את הכל.

**בנוסח** הפיוט ליוצרות שבת פרה 'לטהר טמאים ולטמא טהורים באומר קדוש', וכבר תמזהו בזה רבים וטובים, דממנו"פ מה כוחה של הפרה לטהר או לטמא, וגם צ"ב מ"ש 'באומר קדוש'. ובתורה"ק יש פשטים עד אין סוף, וי"ל בדרך המוסר והחסידות, דמ"ש 'באומר קדוש' טובב על התורה ותפלה, שאם אדם יודע בעצמו שהוא טמא רח"ל, אזי מוטל עליו לעשות תשובה ולעסוק בתורה, והתורה"ק מטהרת את האדם מכל טומאה, ואם יעסוק וכתשובה, אזי בודאי השי"ת ירחם עליו ויטהרנו, וצריך להאמין באמונה שלמה שבודאי השי"ת יקדש ויטהר אותנו, כי הבא לטהר מסייעין אותו, וצריך אמונה גדולה ע"ז, שאם יעשה תשובה אזי אעפ"י שחטא הרבה מאוד רח"ל והוא רחוק מאוד מאוד מעבודת ה', מ"מ צריך להתחזק כי יש כח גדול לטהר טמאים, ויתחזק בשמחה, שהשמחה מועלת לתשובה, והשמחה מעוררת את כל האדם, והשמחה מעוררת לתשובה, וזה באמצעות 'באומר קדוש'.

**אבל** לאידך גיטא צריך גם לזמור ולדעת שהוא טמא והוא בא ליטהר, אבל מי שמתגאה וסובר שהוא טהור וחושב עצמו לצדיק, אזי ידע שהוא מטמא א"ע והוא טמא, כי מי שחושב עצמו לטהור, והוא טוב יותר מכל אחר, ולא מתאים לו לעמוד עם חבריו שוה בשוה, והוא 'יש' וסובר שהוא תלמיד חכם וצדיק, אזי רח"ל הוא עלול להיטמא, כי הולך בדרך זו, שסובה שמי ידמה לו ומי ישווה לו, והוא מבטל אחרים ואינו מתחשב בדעתם, והוא סימן שהוא טמא.

והאדם שרח"ל הולך במידת הגאווה ומתנהג בגאווה, הוא שרוי בחושך ובאפלה גדולה, אפי' שהוא 'באומר קדוש', כלומר שהוא עוסק בעניני קדושה תורה ומצוות, אין שום ערך למעשיו הטובים. וכמשהו"ל על המתגאה שהוא כאילו עובד ע"ז, והקב"ה אומר אין אני והוא יכולים לדור בעולם וכו' (סוטה ה, א), כלומר שאינו חפץ לדור עמו במקום אחד, והשי"ת כביכול מוריד א"ע לכאור"א, אבל לבעל גאווה אינו מוריד א"ע. ואפי' אם עוסק בתורה, או תורתו תועבה רח"ל, ונכלל במ"ש חז"ל (יומא עב, ב) לא זכה נעשית לו סם המות רח"ל, כי כאשר לומד יותר תורה נעשה יותר בעל גאווה, כי מקדים התגאה על כך שלמד ב' דפים וכעת הוא מתגאה על שלמד ב' דפים ומחצה, וכי מה יש לו להתגאות אם למד ב' דפים ומחצה ויש אחרים שלמדו מאה דפים, אבל איסתר א בלגינא קיש קיש קריא (עי' ב"מ פה, ב) שכלי שיש בו מטבע א' הוא מקשקש ומשמיע קול, ואם היה מלא במטבעות לא היה משמיע קול. וכך מתרבה גאוותו יותר ויותר, שאם כבר למד ג' דפים, אזי גאוותו גדולה עוד יותר, עד כדי שמגיע למצב של לא זכה נעשה לו כסם המוות רח"ל.

**וזהו** מ"ש על פרה אדומה 'לטהר טמאים ולטמא טהורים באומר קדוש', שכשם שהפרה אדומה יש לה כח לטהר ולטמא, כך 'באומר קדוש' התורה"ק יש לה כח להיות סם חיים או סם המוות רח"ל, כי העוסק בתורה לשמה מתוך ענוה וישפלות רוח, או התורה"ק בעבורו סם חיים, אך אם לומד להתייהר ולהתגאות, או התורה"ק בעבורו סם המוות רח"ל.

**ויש** ליתן הסבר בגנות הגאווה המאוסה, כי הנה השי"ת הוא המלך הטוב והמטיב לכל, והוא מולו טוב וכולו רחמים והסידים, ומידת הגאווה כל כולה רע, והגאווה מסלקת מהאדם כל חלק טוב, וכאשר אדם בא לבקש ממי שהוא בעל גאווה איזה טובה, הוא מתייהר ואומר אינו ראוי שאעשה לו טובה, ואומר הלא אדם זה הוא 'שלעפער', ולכן אשלה אותו לשטיבלאך יחד עם כל השלעפערים, עד זאל ארום טאנען.

## אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

**הנצח בעילום שם**  
ע"י כמה מחשובי אנ"ש היקרים לכבוד ולע"ג המנוחה הטהורה **הרה"ק האלוף הרבי רבי אלימלך מליזענסק ז"ע** יומא דהיולוא כ"א אדר זכותו הגדולה והקדושה תגן עליהם להיוושע בכל הישועות.

**ברכת מולא טבא**  
לידידנו האבן היקר, מוכתר בכל מידה ומעלה, שמו הטוב הולך לפניו, פה מפיץ מרגליות **הרה"ג ר' אברהם יצחק קאהן שליט"א חתן הרה"צ ר' יעקב אלי הורוביץ שליט"א** לרגל הולדת הבת - הנפדה תחי' יעזור השי"ת שיוזכה לרווח נחת ולגדלה לתורה ולבעל תורה ולחופה ולמעשים טובים. אמן.

אנא הרבו בתפילה על האשה החשובה מרת **אלטע עטיל בת בלומא גיטל תחי'** לרפ"ש ואריכות ימים ושנים טובות אמן.

**לזכר עולם יהיה צדיק**  
כ"ק מרן הרה"ק אדמו"ר רבינו **אלעזר מנחם** מלעלוב זיע"א בן כ"ה מרן אדמו"ר הרה"ק רבינו משה מלעלוב יומא דהיולוא ט"ז אדר (הת"מ) **פריים ומשולש** זכותו יגן עליו ועל כל ישראל אמן הנצח ע"י ידידנו המופאז **הרה"ח ה' שמעון איזנבאן** שליט"א מנבדי רבינו הק'

לזכר עולם יהיה צדיק נודב לרגל יומא דהיולוא של כ"ק אדמו"ר בעל "ישועות משה" מוויניצ' יומא דהיולוא שב"ק כ' אדר הנצח לזכות חיים מאיר בן צביה